

LaBeckett

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Rita

de Marta Buchaca

Del 29/10/2019 al 17/11/2019

Amb David Bagés i Anna Moliner

**Una producció de La Pocket amb el suport de la Sala Beckett
i l'ICEC**

DOSSIER DE PREMSA

Contingut

Nota de l'autora	3
Sinopsi	4
Fitxa artística	5
La dramaturga i directora	6
El repartiment	7
Informació pràctica	9

Nota de l'autora

Rita neix de la meua necessitat de parlar de la mort i també de l'amor. L'amor a una gossa i l'amor a una mare. Totes dues es diuen Rita, totes dues estan al final de la seva vida i totes dues pateixen. Socialment acceptem sense cap mena de dilema moral ni ètic el sacrifici d'un animal que pateix. Per l'amo és dolorós fer-ho, és clar, però és estrany que senti que està fent mal fet, ja que el veterinari el recolza en aquesta decisió i és un acte que es fa de manera habitual amb animals per evitar-los el patiment.

Però, què passa amb el patiment humà? Què passa quan qui pateix és una mare? La Rita, la mare del Toni i la Júlia, té Alzheimer des de fa molts anys i està en estat vegetal. Quan en Toni accepta que ha de sacrificar la seva gossa Rita, sent la necessitat de fer el mateix amb la mare. No suporta veure-la patir. I és precisament aquest fet que m'empeny a escriure l'obra i el que obre el debat. Com li diu la seva germana: "Ets tu qui pateix, no t'enganyis. I si no pots suportar que la teua mare estigui així, t'aguantes".

I aquest em sembla un debat molt interessant. Quan desitgem que un ésser estimat mori perquè està en un estat "indigne", volem acabar amb el patiment del malalt o amb el nostre? En el nostre cas la mare realment no pateix dolor, o almenys això és el que assegura la filla, que és metge. Ella té clar que no poden "matar" la mare. Però per què ho té tan clar? Segurament perquè és incapaç de practicar l'eutanàsia a la seva pròpia mare i, també, perquè, encara que estigui en estat vegetal, és la seva mare, la pot tocar, la pot olorar. I, tot i que ella no li contesti, li pot parlar.

La nostra societat viu d'esquenes a la mort. Actuem com si no haguéssim de morir mai i, en general, no acceptem que la mort és part de la vida. *Rita* vol plantejar preguntes que poden ser incòmodes, però que són necessàries. Per què tenim assumit que a un gos no l'hem de deixar patir i, en canvi, als humans de vegades els deixem viure fins a estats d'una dignitat molt qüestionable? Per què no està legalitzada l'eutanàsia a Espanya? Què és viure amb dignitat? Què és el patiment? Què és estimar? És deixar que la nostra mare es consumeixi al final de la vida? És ajudar-la al morir? És fer-li companyia i cuidar-la fins l'últim sospir? L'obra, a través de la història del Toni i la Júlia, parla d'un tema que no és habitual veure als nostres escenaris: l'eutanàsia i el dret a morir dignament.

L'obra, com passa sempre amb les meves obres, no pretén donar respostes. Posa la pregunta a escena i disposa la història per generar un debat en l'espectador.

Rita és una obra que barreja tragèdia i comèdia. Com passava a *Litus*, on parlo d'un tema dur com és la mort i la pèrdua, utilitzant el sentit de l'humor i emprant escenes quotidianes amb les que l'espectador se sent identificat.

Marta Buchaca

Sinopsi

En Toni i la Júlia són germans. Ell és de tirar pel dret i ella és incapaç de prendre decisions. Quan, al Toni, el veterinari li aconsella *eutanasiar* la seva gossa Rita, la seva seguretat personal s'esvaeix. La Júlia, en canvi, té molt clar quina és la decisió que s'ha de prendre. Però quan en Toni planteja el mateix respecte la mare, les decisions dels germans esclaten a la família.

Rita és una obra sobre la família, sobre els germans, sobre el vincle materno-filial i, també, és una obra sobre la incapacitat d'acceptar la mort. Una tragicomèdia que parla de la dificultat de "deixar anar" les persones que estimem, ens planteja què és viure amb dignitat i explora la legitimitat que tenim de decidir sobre la mort dels altres.

Fitxa artística

Autoria i direcció: **Marta Buchaca**

Repartiment: **David Bagés i Anna Moliner**

Disseny d'escenografia: **Sebastià Brosa**

Disseny d'il·luminació: **Jordi Berch**

Disseny de vestuari: **Míriam Compte**

Disseny de So: **Carles Bernal**

Fotografia: **David Ruano**

Ajudant de direcció: **Jose Pérez i Xavi Buxeda**

Assistent a la direcció: **Ana Bofill**

Comunicació: **Marc Comes**

Producció executiva: **Fixentia S.L.**

Ajudant de producció: **Anna Vilella**

Agraïments: **Família Buchaca-Fernández, Ariadna Tibau, Institut del teatre, Júlia Bonjoch, Anna Alarcón, Sara Espígul, Terrats en Cultura i Galetes Trias**

Una producció de La Pocket amb el suport de la Sala Beckett i l'ICEC

La dramaturga i directora

Marta Buchaca

És llicenciada en Humanitats per la Universitat Autònoma de Barcelona i s'ha format com a dramaturga al Centre d'Études Théâtrales de Louvain-la-Neuve a Bèlgica, a l'Institut del teatre i a l'Obrador de la Sala Beckett.

És autora de *L'olor sota la pell* (Sala Beckett, 2005), *Emergència* (2006), *En conserva* (IT, 2007), *Plastilina* (Sala Beckett, 2009), *Les nenes no haurien de jugar a futbol* (Festival Grec i Versus teatre, 2009, Teatros del Canal, 2014), *A mi no em diguis amor*, (TNC, 2010, *Projecte t6*), *L'any que ve serà millor* (Teatre Villarroel, Teatro Bellas Artes de Madrid, 2012), escrita juntament amb Mercè Sarrias, Carol Lopez i Victòria Spunzberg, *Litus* (Sala Flyhard, Teatre Lliure, 2012), *Losers* (Sala Villarroel, 2014, Teatro Bellas Artes, 2015), *El cim*, forma part del projecte ADA (*Power-Potere-Poder*), amb Neil Labute i Marco Calvani (Sala Beckett, Juliol 2016, La Mama theatre de Nova York, Gener 2017), *Kramig*, (Semifinalista del torneig de dramaturgia de Madrid al Teatro Español), *Una familia normal*, *Playoff*, (Teatre Conde Duque de Madrid, 2018), *Només una vegada* (Festival Grec, TNC 2018), *Rita* (Sala Beckett, Octubre 2019).

En teatre familiar, és autora de l'adaptació d' *Alícia al país de les meravelles*, (Teatre Romea, 2016 i 2017) i de la cantània de l'Auditori *La nit dels malsons*, (Auditori de Barcelona, 2017).

Les seves obres han obtingut diversos premis, entre els que destaquen: Premi Joaquim Bartina 2015 per *L'olor sota la pell*, finalista del III Premi Fundació Romea de textos teatrals, per *Emergència*, el XXXV Premi de teatre Ciutat d'Alcoi i l'accessit del Premio Marqués de Bradomín 2007, per *Plastilina*, el Premi Max a millor autor teatral en català per *L'any que ve serà millor*, *Litus* va ser nominada als premis Butaca com a millor espectacle de petit format, *Losers* fou finalista al Torneig de dramaturgia de Temporada Alta i *Només una vegada* va ser nominada als premis teatre Barcelona i Butaca en diverses categories. Per *Una familia normal* rep el XI Premi de teatre Palanca i Roca.

Algunes de les seves obres han estat adaptades al cinema *Les nenes no haurien de jugar a futbol*, premi a millor guió al Festival Zoom 2014, i *Litus* (2019). Les seves obres s'han vist a Croàcia, Guatemala, Venezuela, El Salvador, Grècia, República Checa, Xipre, EEUU i Canadà.

Recentment Arola Editors ha publicat una antologia de la seva obra sota el títol *Marta Buchaca (2006-2018)*.

El repartiment

David Bagés

Va estudiar interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. Actualment és molt conegut pels seus papers importants en sèries de màxima audiència. Va començar a trobar la popularitat per les seves participacions en programes de caràcter alternatiu i contracultural produïdes per Televisió Espanyola, així com també en programes i sèries

de TV3, Antena3, Cuatro i Telecinco. Ha treballat en cinema i teatre amb una extensa trajectòria. Té dos premis Butaca. Un al millor actor teatral per *l'Auca del senyor Esteve* (2010) i un altre al millor actor protagonista per *Mein Kampf* (2000).

Entre les obres en què ha participat destaquen: *El test* (2016), dirigida per Cristina Clemente, *Vilafranca, un dinar de festa major* (2015), de Jordi Casanovas. *Els baixos fons* (2012), *Conte d'hivern* (2011), *L'auca del senyor Esteve* (2010), *Ricard II* (2009), *El Rei Lear* (2006), *Sallinger* (2002), *Mein Kampf* (2000), dirigides per Carme Portaceli.

Anna Moliner

Anna Moliner, llicenciada en comunicació audiovisual.

Va debutar el 2004 amb la companyia Dagoll Dagom amb *Mar i Cel* (premi Gran Vía com a Actriu Revelació), *Boscós Endins* (premi Butaca com a Millor Actriu de Musical) i *Aloma*. El 2009 va ser seleccionada per formar part de la companyia estable Tó del Teatre Nacional de Catalunya, en

la qual va estrenar deu muntatges en quatre temporades. Entre els quals *Lluny de Nuuk* de Pere Riera, *Una Història Catalana* de Jordi Casanovas o *A mi no em diguis amor* de Marta Buchaca. A la televisió ha protagonitzat sèries com *Días de Navidad*, *Tiempos de Guerra*, *Las Chicas del Cable*, *La Catedral del Mar*, *Cites*, o *La Sagrada Família*. Els seus últims treballs teatrals han estat *Barcelona* de Pere Riera (guanyadora de dos premis Max), *Lliceïstes i Cruzados*, de Serafí Pitarna i direcció de Jordi Prat i Coll (nominada als Premis de la Crítica), *No feu bromes amb l'amor* d'Alfred de Musset i direcció de Natalia Menéndez, *You say tomato* de Joan Yago i direcció de Joan Maria Segura, *Infàmia* de Pere Riera (Premi de la Crítica com a millor actriu de repartiment), *Les*

Bruixes de Salem d'Arthur Miller i direcció d'Andrés Lima, *Requiem For Evita* (Premi Teatre Barcelona a Millor Actriu de Musical) i *Els Jocs Florals de Can Prosa* (Premis de La Crítica i Butaca com a millor actriu de Musical) ambdues de Jordi Prat i Coll i *Mrs. Dalloway* dirigida per Carme Portaceli. El 2014 va publicar el seu primer àlbum de música, *Scents* amb temes propis.

Informació pràctica

Rita

de Marta Buchaca

Del 29/10/2019 al 17/11/2019

De dimecres a dissabte, 20:30h
Diumenge, 18:30h

Amb David Bagés i Anna Moliner

Una producció de La Pocket amb el suport de la Sala Beckett i l'ICEC
(Institut Català de les Empreses Culturals)

Més informació

www.salabeckett.cat

Aloma Vilamala • Premsa

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

T: 93 284 53 12

premsa@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat